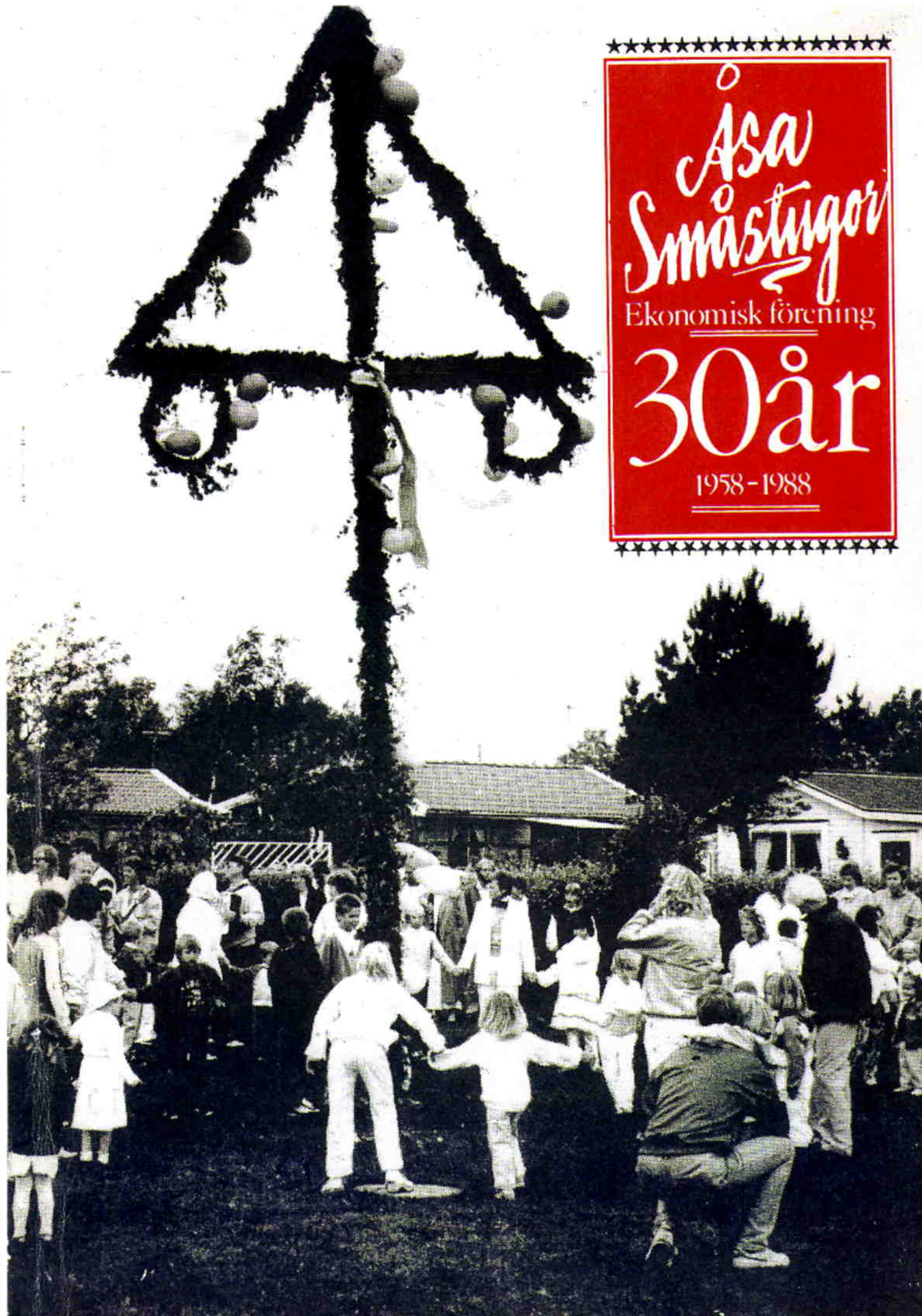

Åsa
Småstugor
Ekonomisk förening
30 år
1958 - 1988

GLASMÄSTAR'N

Göteborgs största glasmästeri. Allt i glas – reparationer, nybyggnadsglasning, bilrutor. Egen tillverkning av isolerrutor m m. Våra rullande verkstäder gör oss till Göteborgs närmaste glasmästeri.

Metallavdelning – tillverkning av fönster, dörrar och metallpartier för fönster och inredningar. Marknadsledande på specialpartier med höga krav.

FERM

Ferm & Persson

Fröfastegatan 92
Box 2016, 421 02 Västra Frölunda
Tel 031-49 09 25

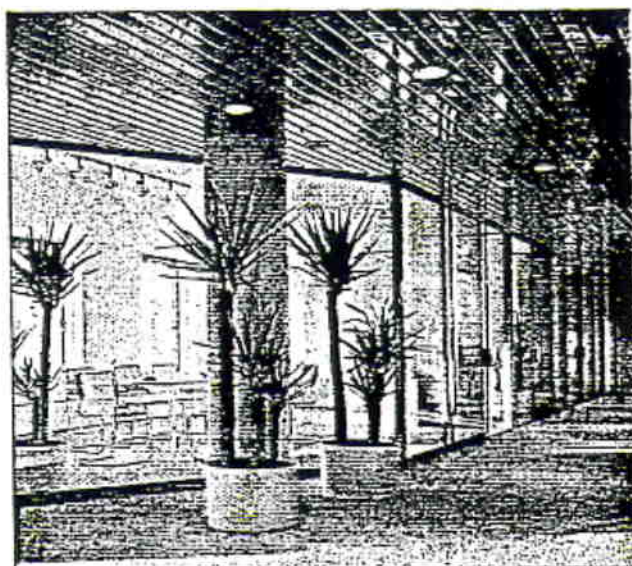
SKJUTDÖRRAR SKRÄDDARSYR KONTORET!

Väggar och skjutdörrar i glas ger en ljus, öppen miljö och samtidigt möjlighet till ostördhet. Modern kontorsmiljö måste vara flexibel. Den ska underlätta personlig kontakt och kommunikation, och man ska kunna arbeta i lugn och ro när det behövs.

ÖPPNA FÖR OMVÄRLDEN

Ferm har system för både inom- och utomhusbruk. Våra beprövade kvalitetskonstruktioner passar lika bra för villan och uterummet som för kontoret. Skjutdörrar sparar plats och skapar en ljus och spännande miljö med fri tillgång till naturen eller terrassen utanför.

Skriv eller ring för mer information. Vi har lösningar på glas- och metallarbeten i alla miljöer.

FERM

Ferm & Persson

Box 2016, 421 02 Västra Frölunda 031 - 49 09 25

Så här såg det ut vid starten. Roy Eliasson lägger torpargrunden till sin stuga 1957 med hjälp av sin - och Gösta Alemars - svärfar Thure Karlsson.

ÅSA SMÅSTUGOR EKONOMISK FÖRENING

1958

30 ÅR

1988

Åsa Småstugor Ekonomisk förening har 1988 hunnit bli 30 år.

De 30 åren innehåller både en brokig och bråkig historia. Med litet fantasi skulle man kunna säga att tillkomsten av vår förening och de första åren, påminner om nybyggerlivet i vilda västern en gång. Vi hade inga indianer att slåss med men väl ilskna grammar och bångstyriga myndigheter och ett markområde som inte tedde sig särskilt beboeligt från början. De första åren innehöll många spännande och dramatiska inslag, uppvaktningar hos statsrådet Sven Andersson i Stockholm, besök av landshövdingen Reimer Johansson, Kallelse till domstol och länsstyrelse, låt vara att de flesta gällde föregångaren till vår nuvarande förening.

Föregångaren hette Åsa Bad- och Campingförening. Dess medlemmar höll till på den nuvarande stora campingplatsen och ett område intill och bodde primitivt i masonitstugor och tält. Myndigheterna hade sina synpunkter på deras sätt att ordna sin sommarvistelse på. Byggnadsnämnden i Kungsbacka drabbades - enligt protokollen - av åtalsraseri. En del campare blev bötfällda för att de slagit sig ned på ett område som kommunen så småningom övertog - för just camping.

ÅSA

Förening utarrenderar tomter på omkring 200 kvm. Kolonitområde. - Byggnadsklart. Svar till Centralt - 5104. G-P:s annonskontor, Göteborg C.

Så såg annonsen i GP ut som 1957 lockade blivande medlemmar till Åsa.

För att få slut på de många fejderna hänvisade kommunen camparna till först ett område vid Rågelund som fick nobben, sedan till det område, som föreningen nu innehar. Det ägdes då av intendent Hans Skantze i Västervik, en person som spelat en stor roll i föreningens historia. Området bestod av en kärkliknande mark, bevuxet med buskar och vass. Dimman stod tät över de vattensjuka ängarna på morgnar och kvällar. Det såg allt annat än lockande ut.

- Jag förstår i dag inte att vi ens kom på tanken att bygga hus i det här kärret, har en av pionjärerna sagt.

Men så blev det. Pionjärerna trötsade det mesta för att få ordning på sin sommarvistelse i en ort som de tyckte om. Det fanns en seg framåtanda hos de personer som red ut stormarna under de första svåra åren och lade grunden till vår förening, Herbert Sellén, den förste ordföranden och drivande kraften, Per-Uno Åwall, Gösta Alemar, Åke Johannesson, Erik Börjesson, Folke Killander, Allan Magnusson, Sten Nilsson Evert Hansson.

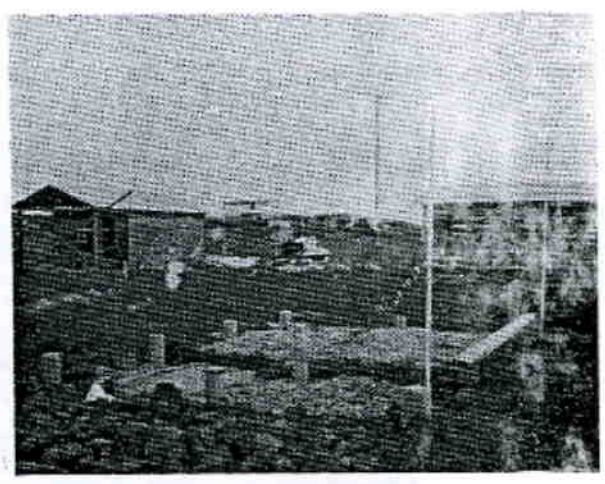
Det första budet från Skantze innebar en hyra på 500 kr per år för 60-talet campare. Herbert Sellén pressade budet till 400 kr och ett arrendekontrakt på 25 år. Åsa Småstugor - som det nu hette - slog till. Året var 1957. Tomterna annonserades i GP. Hågade personer åkte buss från samlingsplatsen, Redbergsgården till Åsa och fick beskåda tomterna. De 57 platserna kontrakterades snabbt. Skantze ville ha namn och inga företag för att hindra spekulation.

Han lät dränera och planera området och han djupborrade en brunn. 1958 började själva planeringen och byggandet, därav stiftelsedatum.

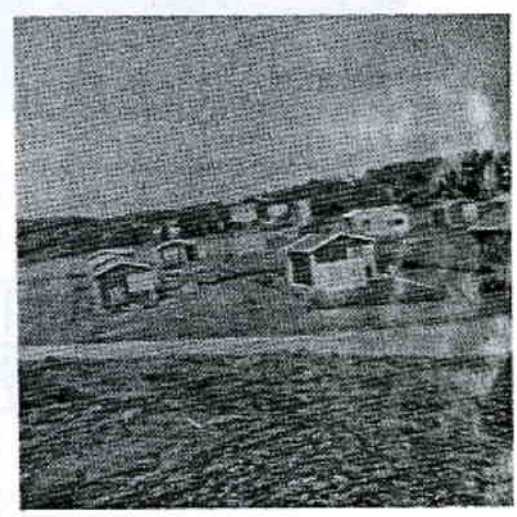
Nu börjar det

Stugorna byggdes på torpargrund kring 24 kvm, i de flesta fall med primitivt virke eller över-skottsbräder från byggplatser eller emballage. Den ekonomiska situationen i samhället var helt annorlunda än i dag. De flesta unga hade det kärvt. De som röjer i sina hus i dag kan avläsa den tidens standard i sina väggar och golv. Man följde Kajsa Wargs berömda recept: man tager vad man haver. Men tro inte att allt var frid och fröjd efter etableringen., när häckarna och planteringarna ordnats, tomterna fått profil. Grannarna klagade bittert över nybyggarna trots att det byggdes på ett område som såg föga beboeligt ut. De gick till länsstyrelsen för att stoppa nybyggarna. Förgäves.

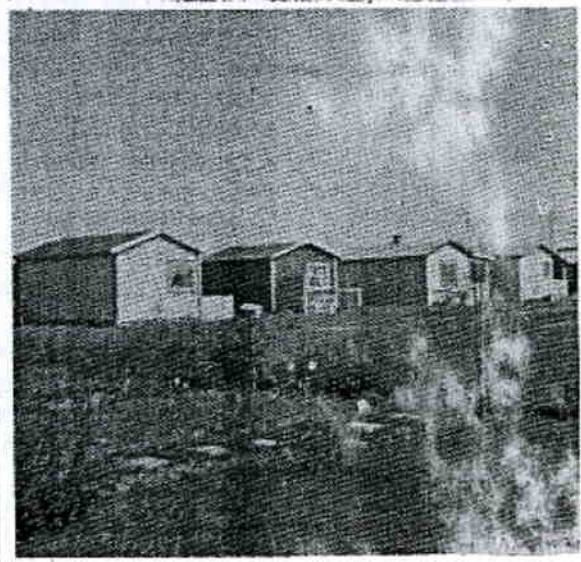
FORTS. NÄSTA SIDA

1958:Grunden har lagts till Herbert Selléns hus på Ettans område. Andra har rest väggar och tak.

1960:Från Treans område. Husen i förgrunden är Alemars och Roy Eliassons.

1960:Så här långt hade de hunnit på Ettans område, sett från norr.

Herbert Sellén & Co fick slåss med det mesta, inte minst myggen, men segrade till slut. Möten avlöste varandra, årsmöten, extramöten, krismöten. Allt medan medlemmarna jobbade och slet med sina hus, odlade sina tomter - och ordnade sina fester för avkopplingens och den groende gemenskapens skull. Genom svårigheterna grundades sammanhållningen, per aspera ad astra.

Men medan husen växte och färdigställdes och området dränerades, växte oron för framtiden. Vad skulle man göra efter de 25 arrendeåren? Skantze sade sig inte vara hågad att förlänga arrendekontraktet.

Idén dök upp vid ett möte att friköpa området. Men även det förslaget hade sina motståndare. Bara fyra dagar före julafton 1965 - det var sista chansen - kom föreningen överens med Skantze att köpa området för 250 000 kr, varav 125 000 kr skulle erläggas kontant, resterande 125 000 kr betalas via lån på 10 år.

Det blev betänksamma miner på sina håll men det gick, med lån, med uppoffringar. De kontant inbetalda pengarna bland medlemmarna uppgick till 126 000 kr.

Det har hela tiden funnits en seg beslutsamhet hos medlemmarna när man väl kommit över tveksamheten och rädslan för nyheter och risker. Det har lett fram till dagens mönsterby. Det har gått via elektrifieringen 1960, den stora vatten- och avloppsfrågans lyckliga lösning 1981 och en ny stor dränering 1985.

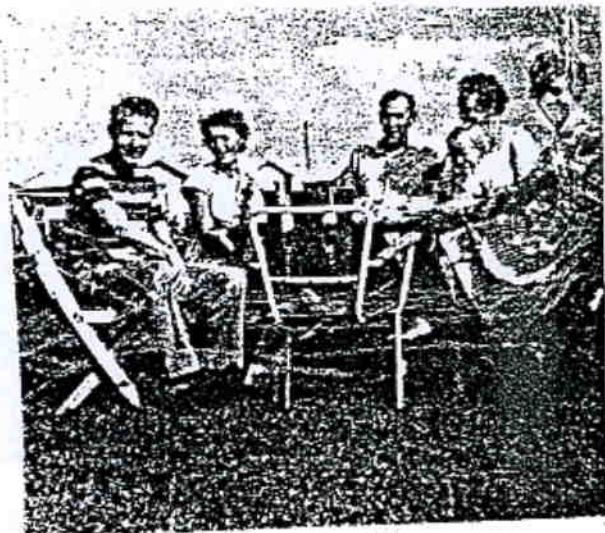
Vad sura grannar en gång kallade för negerby har blivit en förening med en husbebyggelse och ordning som fått erkännande från olika håll. En präst i Åsa framhöll en gång Åsa-föreningen som ett föredöme, byggnadsnämndens dåvarande ordförande Gustaf Andersson gav föreningen ett stort erkännande för dess ordning och reda.

Föreningen har haft ett bra förhållande med myndigheter av olika slag, från en av de största tillskyndarna, landshövding Reimer Johansson på sin tid, till dagens makthavare, och inte minst med organisationer av olika slag i Åsa.

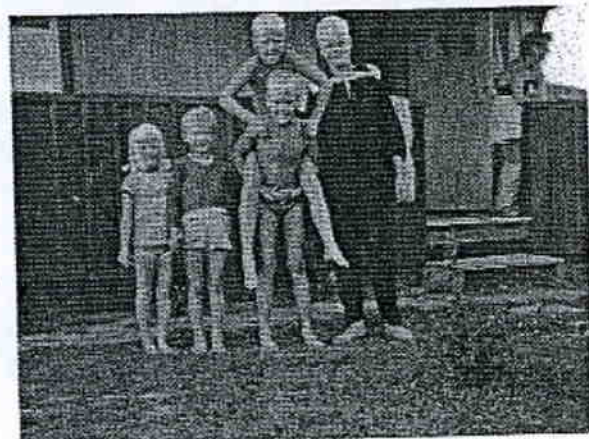
FORTS. NÄSTA SIDA

1962 Treans område tar form. Häckarna också.

Så blev det också tid till en arbetspaus med en kaffestund med vännerna - eller grannarna.

För barnen har Åsa varit ett Eldorado. Här är goda kompisar på ettans område, fr v Annika Sellén, Rose-Marie Godal, Jerke Sellén ridande på Hans Awall samt Ulf Awall.

